

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121202897
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1121202897.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej veci žalobcu: J. N., L. XX.XX.XXXX, P. J. G. XX, XXX XX Bratislava právne zastúpený Mgr. Peter Mešenec, advokát, Prievozská 1314/39, 821 09 Bratislava proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.000,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 21.04.2021 domáhal voči žalovanému zaplata sumy vo výške 12.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje primerané zadosťučinenie za úmrtie životného druhu, ktoré ju zasiahlo takým spôsobom, že následky sú neodstrániteľné a trvalé. Pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 25.04.2018 na obchvate cesty I/35 medzi obcami N. a N. na kilometri číslo 1, zahynul na mieste v dôsledku polytraumy spôsobenej pri dopravnej nehode, jej partner C. P.. Dopravnú nehodu zavinil vodič motorového vozidla zn. VW N., EČV: J D. C., vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené v rámci poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. u žalovaného.

Škodová udalosť sa u žalovaného rieši pod číslom 1880110732. Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta bol vinník dopravnej nehody, vodič motorového vozidla zn. VW N., D. C., uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia. Žalobkyňa síce nebola manželkou zosnulého C. P., ale bola jeho dlhoročnou životnou družkou, spolu zdieľali spoločnú domácnosť, žili spolu vyše 4 roky a plánovali si založiť rodinu a mať deti. Smrťou partnera sa žalobkyňi zmenil nenávratne život, so stratou životného partnera sa vyrovnáva ťažko a nie je schopná nadviazať doteraz iný partnerský vzťah. Dopad tragédie je pre žalobkyňu silný a bolestivý i keď od nehody uplynuli 3 roky. Protiprávnym konaním vinníka dopravnej nehody došlo u žalobcu k nenávratnej deštrukcii medziľudských vzťahov tvoriacich základ súkromného života a rodiny žalobcu. Náhle a neočakávané úmrtie partnera zasiahlo žalobkyňu takým spôsobom, že následky sú neodvratiteľné a trvalé. Pred dopravnou nehodou žili spolu s partnerom usporiadane, harmonicky, boli citovo previazaní a súdržní. Vzniknutá trauma sa zo života žalobcu nedá odstrániť. Žalobca príkladmo poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z ktorých vyplýva, že v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu sa uplatňuje jednotný názor, v zmysle ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných väzieb stratou člena rodiny, je konaním

nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. K nemajetkovej ujmy a jej výšky žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 288/2017 zo dňa 05.12.2017, podľa ktorého pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutia krajských súdov týkajúcich sa nemajetkovej ujmy priznanej za stratu manžela a to rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/810/2014 zo dňa 07.07.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, ktorým súd priznal manželovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 70.000,- eur za stratu manželky a každému z dvoch maloletých detí 100.000,- eur za stratu matky, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/658/2014 zo dňa 20.05.2015, ktorým súd priznal manželovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur spôsobenú smrťou manželky, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/368/2015 zo dňa 01.07.2015, ktorým súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorý priznal manželovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur za smrť manželky po odpočítaní 20% spolu zavinenia poškodenej, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/137/2017, ktorým súd priznal manželke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur za stratu manžela, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/465/2014 zo dňa 30.07.2015, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorý priznal manželke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.500,- eur etc, etc.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným súdu dňa 03.06.2021 a žalobu ako nedôvodnú žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný namietol právny základ a aj výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný uviedol, že v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy musí súd pri rozhodovaní prihliadať zo zákona na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo a určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti. V konaní je potrebné skúmať na strane poškodeného, intenzitu vzťahu so zomrelým, vek zomrelého a pozostalého, otázku jeho hmotnej závislosti na usmrtenej osobe, prípadné poskytnutie inej satisfakcie, na strane zodpovednej osoby (pôvodcu zásahu) postoj pôvodcu zásahu ako nahlásenie udalosti, ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie a podobne, dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu, majetkové pomery, miera zavinenia, eventuálne miera spolu zavinenia usmrtenej osoby. Žalovaný poukázal na § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov v znení do 30.06.2021, podľa ktorého ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Ak je obetí násilného trestného činu viac, suma odškodnenia sa medzi nich rozdelí rovnakým dielom. Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z.z. celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu. Päťdesiatnásobok minimálnej mzdy v roku 2018 (rok kedy sa stala dopravná nehoda) predstavoval sumu 24.000,- eur (50 x 480 eur), čo predstavuje cca 8.000 eur/osoba (24.000 :3). Žalobca však žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000 eur čo presahuje rozsah finančného odškodnenia v kontexte uvedeného zákona a v takom porovnaní sa javí uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy ako neprimeraná. Pri určení výšky peňažnej náhrady musí byť splnená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú ujmu. Určujúcim parametrom spravodlivého zadosťučinenia je a) primeranosť, ktorá je rozhodujúcim faktorom priznania odškodnenia k tomu, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie; b) proporcionalita t.j. výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu resp. subjekt zodpovedný za škodu likvidačne. V prejednávanej veci nemajetkovú ujmu žiada osoba, ktorá sa označila za družku zosnulého a žiada náhradu za zásah do rodinného života.

Právny poriadok Slovenskej republiky nepozná pojem druh a družka a teda z právneho hľadiska nie je tento vzťah definovaný a právne relevantný. Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že bola vo vzťahu k pozostalému blízkou osobou, žila s pozostalým v spoločnej domácnosti a že bola tiež dedičkou po pozostalom. Tieto tvrdenia však žalovaný považoval bez ďalšieho za jednostranné, nepreukázané vyhlásenia žalobkyne a nepovažoval ich za jednoznačné. Tiež uviedol, že aj v prípade ich preukázania nie je zrejmé, či sú dané okolnosti postačujúce pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný poukázal na rozhodnutia súdov, ktorými boli priznané oveľa nižšie sumy za stratu manžela/manželky a to rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 8C/21/2014 zo dňa 24.11.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/337/2016 zo dňa 28.11.2016 a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/206/2017 zo dňa 27.02.2018, ktorým bolo za smrť manžela/otca pri dopravnej nehode priznaných manželke 10.000,- eur, rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 8C/55/2014 zo dňa 15.12.2015 v spojení

s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/256/2016 zo dňa 07.08.2017, ktorým bolo za smrť manželky/matky pri dopravnej nehode priznaných manželovi 10.000,- eur, rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/77/2015 zo dňa 16.06.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.01.2017, ktorým bolo za smrť manžela/otca pri dopravnej nehode priznaných manželke 10.000,- eur. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku, mal za to, že žaloba bola uplatnená na súde až po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný poukázal na osobitnú úpravu premlčania nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, pričom ustanovenie odkazuje na § 106 Občianskeho zákonníka. K dopravnej nehode došlo dňa 25.04.2018, kedy aj p. C. P. zomrel. V ten deň začala plynúť subjektívna premlčacia doba, keď v ten deň bolo zrejmé, kto je zodpovedný za vznik škody. Premlčacia lehota v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka uplynula 25.04.2020. Žaloba bola podaná na súde dňa 21.04.2021. Žalovaný zároveň navrhol v záujme hospodárnosti konania, aby súd v zmysle ustanovenia Civilného sporového poriadku spojil konanie 16C/22/2021 s konaním súbežne vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/18/2021, v ktorom si po nebohom C. P. uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy rodičia a sestra nebohého.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20.09.2021, obsahom ktorého bolo vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedol, že žalobe žiada v celom rozsahu vyhovieť. K žalovaným vznesenej námietke premlčania nároku žalobca poukázal na judikáty k otázke premlčania práva na náhradu nemajetkovej ujmy a to na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.02.2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 278/2007 a rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp. zn. 194/2011. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.02.2011 počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. K aktívnej legitimácii žalobkyne ako družky nebohého uviedol, že pre posúdenie aktívnej legitimácie je smerodajný výlučne Občiansky zákonník, ktorý jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností určuje, kto je oprávnený uplatniť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Najvyšší súd SR vo svojej rozsiahlej judikatúre priznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy každej fyzickej osobe, pokiaľ neoprávneným zásahom bolo zasiahnuté do jej rodinného života za predpokladu existencie vzťahu tejto fyzickej osoby vykazujúceho znaky určitej kvality k zosnulému. Žalobca poukázal na inštitút blízkej osoby a ustanovenie § 116 Občianskeho zákonníka a uviedol, že so zosnulým tvoril dlhoročný fungujúci partnerský vzťah, zdieľali spoločnú domácnosť, žalobca bol dedičom po zosnulom, spolu plánovali spoločnú budúcnosť. Existujúci partnerský vzťah bol obdobou manželského vzťahu, ktorý predstavoval bytové, hospodárske a intímne spoločenstvo partnerov. K určenie primeranosti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy a k tvrdeniu žalovaného ohľadne limitácie výšky náhrady nemajetkovej ujmy poukazujúc na zákon č. 274/2017 Z.z. a č. 514/2003 Z.z. žalobca uviedol, že nesprávnosť záverov žalovaného potvrdzuje nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 754/2016 a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 16. júla 2020 vo veci C-129/19. Vo vzťahu k výške uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy žalobca poukázal na rozhodnutia krajských súdov, v ktorých súdy priznali manželovi (manželke) náhradu nemajetkovej ujmy za smrť manžela (manželky) v rozpätí od 15.000 eur do 70.000 eur.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu zo dňa 19.09.2021, doručenému súdu dňa 20.09.2021, nevyjadril i napriek tomu, že žalovaný bol na vyjadrenie podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku vyzvaný v uznesení č.k. 16C/22/2021-68 zo dňa 1. decembra 2021.

5. Súd uznesením č.k. 16C/22/2021-64 zo dňa 22. septembra 2021 návrh žalovaného na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci vedených pod sp. zn. 16C/22/2021 a sp. zn. 20C/18/2021 zamietol.

6. Súd vykonal stranami označené dôkazy a to dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s listinnými dokladmi - trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Galanta č.k. 31T/117/2019-591 zo dňa 24. septembra 2019, úradný záznam zo spisu Okresného súdu Bratislava I vedený pod sp. zn. 20C/18/2021.

7. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán resp. tvrdení strán, ktoré protistrana nesporeovala za preukázané, že

7.1. Dňa 25.04.2018 v čase okolo 5.37 hod po obchvate cesty č. I/35 medzi obcami N. a N. na kilometri č. 1 došlo k dopravnej nehode, keď vodič služobného motorového vozidla Policajného zboru zn. E. N. evidenčné číslo J D. C., v dôsledku prekročenia maximálne povolenej rýchlosti, stanovenej v danom úseku na 70 km/h, o viac ako 40 km/h, nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke a neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam a povahe vozovky bez toho, aby sa v jeho jazdnom pruhu vyskytla nejaká prekážka, vplyvom ktorej by bol nútený vykonať zmenu smeru jazdy, čiastočne opustil s motorovým vozidlom v ľavotočivej zákrute vozovku vpravo za krajinu až na obrubník, na to reagoval v snahe korigovať smer jazdy náhlym natočením volantu vľavo a brzdením, čo viedlo k vzniku a rozvoju bočného šmyku a prechodu ním vedeného motorového vozidla do protismeru, kde sa toto svojou ľavou prednou časťou čelne zrazilo s ľavou prednou časťou protiidúceho autobusu značky W. Q., evidenčné číslo K pričom po zrážke sa vozidlo zn. E. N. evidenčné číslo J otočilo okolo svojej osi s následkom vymrštenia oboch členov osádky von z vozidla na vozovku, pričom vozidlo zostalo neprevrátené na vozovke. Pri dopravnej nehode spolujazdec vo vozidle zn. E. N. evidenčné číslo J C. P., utrpel polytraumu, poranenie viacerých častí tela, najmä hlavy, krku a hrudníka, v dôsledku ktorých na mieste zomrel.

7.2. Vodič motorového vozidla zn. E. N. evidenčné číslo J D. C. bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/117/2019-591 zo dňa 24. septembra 2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, keď inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Trestný rozkaz v časti výroku o vine a treste a o náhrade škody nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2019.

7.3. Motorové vozidlo zn. E. N. evidenčné číslo J bolo povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, ktorý rieši škodovú udalosť pod číslom 1880110732.

7.4. Žalobkyňa bola partnerkou/družkou nebohého C. P..

8. Žalobkyňa, partnerka nebohého C. P. vo výpovedi uviedla, že s nebohým C. P. sa zoznámila v januári 2014, keď ešte chodil na školu Policajného zboru v Devínskej Novej Vsi. Po skončení policajnej školy začali spolu bývať v byte jej rodičov na G. XX v J.. V byte rodičov bývali spolu vyše roka. Vo februári 201X sa žalobkyňa rozhodla kúpiť byt na B. 5 v J.. Po rekonštrukcii bytu sa žalobkyňa spolu s nebohým nasťahovali a žili v ňom až do jeho smrti. Žalobkyňa a nebohý pán C. P. žili spolu v spoločnej domácnosti, spoločne sa podieľali na nákladoch za byt a domácnosť a i keď každý mal svoj účet, financie mali spoločné a tieto spoločne i zdieľali. Spoločne navštevovali svoje rodiny, teda rodičov žalobkyne a rodičov zosnulého. Otec zosnulého je na vozíku a potreboval pomoc a zosnulý ho aj vozil k lekárovi a pomáhal mu. Skutočnosť, že došlo k dopravnej nehode a že v jej dôsledku partner žalobkyne zomrel prišiel žalobkyňu do práce oznámiť zástupca Krajského riaditeľa PZ spolu so psychologičkou, lebo v práci nebohého vedeli, že spolu dlhodobo žijú. Vzťah žalobkyne s nebohým C. P. trval 4 roky. Spoločne tiež premýšľali, že sa presťahujú do Banskej Bystrice, lebo rodičia nebohého partnera žijú pri X. nad Y. v obci K. P. a bolo potrebné im pomáhať. Spoločne plánovali založenie rodiny a rozmýšľali už o deťoch. Ich vzájomný vzťah bol pevný a veľmi blízky. Partner bol spolu s jej rodičmi jej najbližšou osobou. S nebohým spolu bývali, trávili spoločne voľný čas, chodili do prírody a stretávali sa s priateľmi. Spoločne tiež navštevovali rodinu partnera a to minimálne jedenkrát do mesiaca. S rodinou nebohého je v kontakte doposiaľ, navštevuje rodičov nebohého a je s nimi v telefonickom kontakte. Žalobkyňa tiež uviedla, že ako dedička bola zaradená do dedičského konania, pričom rodina nebohého toto nijako nenamietala. S rodinou nebohého partnera je stále v kontakte a navštevuje ich. Vzťah nebohého s rodičmi bol veľmi blízky, jej partner bol veľkou oporou svojej mame pri starostlivosti o otca. Žalobkyňa tiež navštevuje hrob nebohého, ktorý je pochovaný v obci Dolná P.. K finančnej sebestačnosti žalobkyňa uviedla, že pracuje a aktuálne je finančne sebestačná a to asi jeden rok. Po smrti partnera však bola v existenčných problémoch, mala byt a musela platiť hypotéku a náklady na byt a po výdavkoch ktorých jej ostávalo 50 eur na tri týždne.

Žalobkyňa tiež uviedla, že po smrti partnera navštevovala psychologičku. So smrťou partnera nie je stále vyrovnaná, no musela sa s tým naučiť žiť. V súčasnosti sa už asi mesiac stretáva s iným mužom a vie si do budúcnosti predstaviť ich vzťah, nakoľko je mladá a chce si založiť rodinu a mať deti.

9. Žalobca na pojednávaní uviedol, že má za preukázané, že v prípade jej vzťahu s nebohým išlo o úplne štandardný a intenzívny vzťah dvoch partnerov i napriek tomu, že oficiálne neboli manželmi. V skutočnosti však ako manželský pár fungovali. Smrťou partnera žalobkyne pri dopravnej nehode došlo k neoprávnenému zásahu do jej rodinného života, keď žalobkyňa v zmysle Občianskeho zákonníka bola blízkou osobou nebohého.

9.1. Žalovaný na pojednávaní zotrval na námietkach uvedených v písomnom vyjadrení k žalobe a žalobu ako nedôvodnú žiadal zamietnuť. V prípade ak by mal súd za to, že žaloba je dôvodná žiadal, aby súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy zohľadnil všetky objektívne kritériá, na ktoré poukázal. Žalovaný nevyhlásil, že žalobkyňa mohla mať s nebohým veľmi blízky vzťah, ktorý bol možno aj obdobný vzťahu v manželstve ale mal za to, že žalobkyňa nepreukázala žiadnu závažnú ujmu, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyňa žiadnym iným dôkazom ako jej jednostrannou výpoveďou a tvrdeniami nepreukázala ako sa strata nebohého prejavila v jej reálnom živote. Naopak bolo preukázané, že žalobkyňa s odstupom času je schopná nadviazať vzťah s iným mužom, a teda do budúcnosti má stále možnosť žiť plnohodnotný rodinný život. Dôkazné bremeno na preukázanie vzniku ujmy a zásahu do osobnostných práv zaťažuje žalobcu.

10. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

11. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

12. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku smrti partnera C. pri

dopravnej nehode dňa 25.04.2018, spôsobenej vodičom osobného motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného, je dôvodný.

13. Strany sporu boli zo strany súdu riadne poučené podľa § 153 v spojení s § 149 Civilného sporového poriadku, poučené, že strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania a súd na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

13.1. Vzhľadom na uvedené vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán sporu, z včasného popretia skutkových tvrdení protistrany, z návrhov na vykonanie dôkazov, námietok k týmto návrhom protistrany a včas uplatnených hmotnoprávných námietok mal súd za jednoznačné, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 25.04.2018 došlo ku škodovej udalosti, dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič osobného motorového vozidla E. N. evidenčné číslo J D. C.. Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Pri dopravnej nehode pán C. P. utrpel závažné zranenia, ktorým na mieste podľahol. Nebohý C. P. bol životným partnerom žalobkyne. Žalovaný nespороval žalobkyňou tvrdenú skutočnosť, že medzi ňou a nebohým partnerom existovalo silné citové puto, že mali vzájomný vzťah porovnateľný so vzťahom manželským, že spolu žili, bývali a spoločne hospodárili. Smrťou partnera žalobkyne bol ich rodinný, sociálny, citový vzťahy nenávratne zničený a nečakaná smrť partnera žalobkyňu zasiahla čím došlo k zásahu do jej osobnostných práv a práva na súkromie a rodinný život.

13.2. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie smerujúce k určitej zmene oproti súčasnému stavu. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je každé konanie či opomenutie, ktoré zasahuje do práv fyzickej osoby chránených zákonom a je v rozpore s povinnosťou zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom pričom dotknutá môže byť akákoľvek zložka osobnosti fyzickej osoby. Rešpektovanie súkromného života zahŕňa aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami a jeho súčasťou je tiež rodinný život zahŕňujúci aj vzťahy medzi blízkymi príbuznými či blízkymi osobami. Protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov za strany iného predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby. K vzniku občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúceho v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej ale i morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. Účelom poskytnutia primeraného zadosťučinenia je poskytnúť fyzickej osobe za neoprávnený zásah do jej osobných práv primerané zadosťučinenie. Podmienkou respektíve predpokladom na uplatnenie satisfakčnej žaloby je existencia nemajetkovej ujmy, teda to že k neoprávnenému zásahu došlo a nemajetková ujma už vznikla. Domáhať sa možno satisfakcie morálnej a satisfakcie majetkovej. Pre priznanie primeraného zadosťučinenia - finančnej náhrady sa okrem iného vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby predstavujúcej zníženie osobnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom takejto kvalifikovanej ujmy. Primerané zadosťučinenie slúži k vyváženiu a zmierneniu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla neoprávneným zásahom do práv fyzickej osoby. Pri náhrade nemajetkovej ujmy musí byť preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi domáhajúcemu sa primeraného zadosťučinenia, vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti.

14. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu ostala otázka aktívnej legitímácie žalobkyne, keď žalovaný namietal tú skutočnosť, že žalobkyňa sa v žalobe sama označila ako družka zosnulého, pričom právny poriadok Slovenskej republiky pojem druh/družka nepozná a teda z právneho hľadiska tento vzťah nie je definovaný a právne relevantný. V určitých prípadoch právny poriadok spája s určité právne následky s postavením tzv. blízkej osoby alebo faktickým spoložitím viacerých osôb v

spoločnej domácnosti, ale nejde výslovne o úpravu postavenia druhu/družky. Žalovaný nepovažoval za jednoznačné, že i v prípade, že žalobkyňa bola blízkou osobou a žila s nebohým v spoločnej domácnosti, sú dané okolnosti postačujúce pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

14.1. Žalobkyňa sa s argumentáciou žalovaného ohľadne nedostatku jej aktívnej legitímácie nestotožnila a uviedla, že Občiansky zákonník nevylučuje z uplatnenia práva na náhradu nemajetkovej ujmy určitú kategóriu fyzických osôb len preto, že oprávnená osoba nemá status manžela/manželky zosnulého. Rodinný život existuje nie len medzi bezdetnými manželmi ale aj medzi partnermi, ktorí zdieľajú spoločnú domácnosť, boli zasnúbení, plánovali mať spolu rodinu a podobne. Kvalita rodinného života medzi nezosobášenými partnermi môže nielenže dosahovať, ale dokonca často aj presahovať kvalitu rodinného života medzi niektorými manželmi. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/8/2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/121/2011, ktorým súd priznal družke, ktorá zdieľala spoločnú domácnosť so zosnulým náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur za stratu druhu, s ktorým mala spoločné dieťa.

15. Súd sa s procesnou obranou žalovaného vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne v spore nestotožnil.

15.1. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

15.2. Súd v zhode so žalobcom poukazuje na tú skutočnosť, že blízkymi osobami nie je len manžel, ale aj osoby, ktoré sú v rodinnom či partnerskom pomere, pokiaľ medzi nimi existujú určité fakticky dané vzájomné väzby takej intenzity, že by ujmu utrpenu jednou z nich druhá pociťovala dôvodne ako vlastnú. Manželstvo je len formálnym deklarováním partnerského zväzku, ktorý sa však obsahovo a ani účelom nelíši od partnerského vzťahu. Žalobkyňa tvorila s nebohým dlhoročný fungujúci partnerský vzťah, zdieľali spoločnú domácnosť, spoločne hospodárili a plánovali spoločnú budúcnosť. Partnerský vzťah dvoch osôb dlhoročne spoločne žijúcich je bez ďalšieho možno považovať za obdobný rodinný vzťah, teda vzťah osôb úzko spojených obdobným spôsobom ako by išlo o manželov. Vykonaným dokazovaním, výpoveďou žalobkyne a jej tvrdeniami, ktoré žalovaný nesporeoval mal sú za preukázané, že v prípade žalobkyne a jej nebohého partnera išlo o osoby si navzájom blízke, osoby ktoré v prípade ak by ujmu utrpela jedna z nich túto ujmu by druhý partner považoval za ujmu vlastnú.

15.3. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 666/2016 ohľadne nemajetkovej ujmy vo vzťahu k povinnému zmluvnému poisteniu je pojem „škoda“ použitý v zákone č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom maximálne možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej úniovej regulácie. Povinné zmluvné poistenie vinníka dopravnej nehody má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode.

15.4. Sumarizáciou uvedeného mal súd za to, že aktívna legitímácia žalobkyne ako blízkej pozostalej osoby po obeti dopravnej nehody v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy jej vznikutej v dôsledku smrti jej životného partnera pri dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného je daná.

15.5. Z hľadiska zodpovednosti za neoprávnených zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody ako poškodeným, za ktorú možno priznať náhradu, zadosťučinenie peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú je potrebné považovať v širšom ponímaní, za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písmeno a) zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobkyňou požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

16. Vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovaného súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2017 sp. zn. 6 MCdo 1/2016 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 61/2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete

dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.

17. Žalovaný v rámci procesnej obrany vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu s tým, že nárok žalobcu podľa § 106 Občianskeho zákonníka premlčaný, keď k dopravnej nehode došlo dňa 25.04.2018 a žaloba bola podaná na súde dňa 21.04.2021, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehote.

17.1. Žalobca s námietkou premlčania nesúhlasil, uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný a bol uplatnený včas, nakoľko nárok na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

17.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

17.3. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 194/2011 právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby v prípade náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. K obdobnému právnomu záveru o premlčateľnosti práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 278/2007 zo dňa 25. septembra 2008.

17.4. Súd vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného uvádza, že v zmysle ustanovenia § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré súd v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujmy aplikoval, nárok žalobcu nie je premlčaný. Neoprávneným zásahom do práv žalobcu je smrteľná dopravná nehoda, pri ktorej došlo k úmrtiu blízkej osoby žalobcu. Premlčacia lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo. Žalobca mohol svoje právo na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vykonať prvýkrát 26.04.2018 (k dopravnej nehode došlo dňa 25.04.2018). Od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 26.04.2021. Žalobca podal žalobu na súd dňa 21.04.2021, teda včas. Vzhľadom na uvedené súd žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vyhodnotil ako nedôvodnú.

18. Za stavu keď súd ustálil, že žalobkyňa ako pozostalá obeť dopravnej nehody má voči žalovanému ako poisťovateľovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keď v prejednávanej veci konaním vodiča motorového vozidla prevádzkou, ktorého bola spôsobená dopravná nehoda, príčinou ktorej bola smrť jej životného partnera, došlo k porušeniu jej práv, keď jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do práva na jej súkromný a rodinný život, sa zaoberal s uplatnenou výškou nemajetkovej ujmy. Súd mal za preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu zo strany poisteného žalovaného, teda k zásahu, ktorý bol objektívne spôsobilý privodiť porušenie osobnostných práv žalobkyne ako pozostalej, na súkromný a rodinný život s nebohým C.m P..

18.1. Žalobkyňa si uplatnila nemajetkovú ujmu vo výške 12.000,- eur. Uviedla, že dopad tragédie je pre ňu silný a bolestivý. Strata partnera zmenila nenávratne jej život. Protiprávnym konaním vinníka dopravnej nehody došlo k nenávratnej deštrukcii ich medziľudských vzťahov tvoriacich základ ich súkromného života, náhle a neočakávané úmrtie životného druha ju zasiahlo takým spôsobom, že následky sú neodvratiteľné a trvalé. Pred dopravnou nehodou žila s partnerom usporiadane, harmonicky, boli navzájom citovo previazaní a súdržní. Nemajetková ujma, keďže vzniknutá trauma sa nedá z jej života odstrániť, predstavuje len primerané zadosťučinenia.

18.2. Žalovaný vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy poukázal na rozhodovaciu prax súdov a poukázal na tú skutočnosť, že tvrdenia žalobkyne, že s nebohým žili v spoločnej domácnosti a že mali intenzívny blízky vzťah ostalo len v štádiu tvrdenia, ktoré nebolo preukázané.

19. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a skutkových tvrdení strán sporu dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci, intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov ide o ujmu, ktorú žalobkyňa pociťuje ako značnú. Stotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že nereparovateľnosť náhle ukončených skôr vzniknutých interpersonálnych vzťahov, resp. väzieb žalobkyne a nebohého C.

P. je možno bezpochyby považovať za zásah do práva na súkromie a teda, že na jej strane vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

19.1. Posúdenie výšky nemateriálnej ujmy je závislé od úvahy súdu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určovaná základnými zákonnými kritériami a to závažnosťou vzniknutej ujmy a okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Len subjektívne pocity nie sú rozhodujúce, keď podstatné je i objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase, v tej istej situácii vnímala aj každá iná fyzická osoba. Kvantifikácia „odškodnenia“ nemajetkovej ujmy neznamena bezhraničnú neobmedzenosť. Je potrebné vychádzať z individuálnych okolností prípadu a stretu práv postihnutej osoby a osoby, ktorá spôsobila neoprávnený zásah. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia je nevyhnutné preukázať, že iná forma morálneho zadosťučinenia sa nejaví ako postačujúca, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere. Zákon nestanovuje ani rámcové čiastky odškodnenia nemajetkovej ujmy a preto súd pri rozhodovaní musí prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Primeranosť zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu znamená, že nemôže ísť o zneužívanie tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Výška uplatneného zadosťučinenia, nemajetkovej ujmy teda musí byť primeraná, aby sa dosiahol účel kompenzácie a zároveň nesmie byť pre škodcu likvidačná.

19.2. Súd pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v rámci použitia princípu proporcionality porovnal výšku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy priznanej v iných obdobných veciach, pričom uvádza, že priznaná výška nemajetkovej ujmy nemusí byť rovnaká ale nesmie byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu. Z rozhodnutí súdov v iných obdobných veciach vyplýva výška priznanej nemajetkovej ujmy pre pozostalé obete dopravných nehôd. Súd príkladmo poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 206/2015 zo dňa 29. apríla 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 8C/41/2012 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, manželky a matky každému vo výške 10.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 645/2015 zo dňa 16. decembra 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Trenčín v konaní sp. zn. 27C/107/2012-105 priznal v tom konaní žalobcovi nemajetkovú ujmu za usmrtenie blízkej osoby, manželky vo výške 50.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 646/2015 zo dňa 29. apríla 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Topoľčany v konaní sp. zn. 5C/351/2013 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, matky každému vo výške 10.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. októbra 2016 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 7C/69/2011 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, manžela a otca a to pozostalej manželke 17.000 eur a pozostalým deťom každému 4.500 eur. Z iných súdnych rozhodnutí vyplýva, že v prípade smrti blízkej osoby bola priznaná nemajetková ujma a to z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 228/2012 z 26.09.2013 vyplýva, že Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 12C/385/2008 priznal pozostalému manželovi nemajetkovú ujmu 23.000 eur, Krajský súd v Trnave v konaní sp. zn. 11Co/90/2010 priznal pozostalému otcovi a matke každému 15.000 eur, Okresný súd Trnava v konaní sp. zn. 13C8/126/2010 v spojení s odvolacím konaním na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 24Co/368/2015 pozostalému manželovi priznal nemajetkovú ujmu 40.000 eur.

19.3. Vo vzťahu vlastnej rozhodovacej praxe súd uvádza, že rozsudkom č.k. 16C/6/2020-114 zo dňa 14. septembra 2020 priznal pozostalej manželke nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur a rozsudkom č.k. 16C/53/2019-242 zo dňa 12. októbra 2020 priznal manželke ako pozostalej obete dopravnej nehody nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 eur.

19.4. Súd mal v konaní za preukázané, že medzi nebohým C. P. a žalobkyňou, životnou partnerkou, existovalo silné citové puto, žili spolu v spoločnej domácnosti, spoločnú domácnosť spolu viedli a spoločne sa o ňu starali. Ako životní partneri sa vzájomne o seba starali, podporovali sa, mali spoločné záľuby a plány do budúcnosti, trávili spolu voľný čas a ich vzájomný život ich naplňoval a tešil. V dôsledku tragickej udalosti sa ich spôsob spoločného života zmenil, pričom nebyť tragickej udalosti by mali možnosť pokračovať v doterajšom spôsobe ich života. V dôsledku toho, že životný partner žalobkyne bol pri dopravnej nehode usmrtený došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne, nepredvídateľne a neočakávane došlo k pretrhnutiu ich rodinných a citových väzieb. Úmrtie partnera bolo nepochybne pre žalobkyňu traumatizujúce a smútok zo straty milovanej osoby je pre ňu trvalý. Podľa názoru súdu žalobkyňou požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške bola primeraná a je spôsobilá aspoň čiastočne zmierniť závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu jej práva došlo. Žalobkyňa je zasiahnutá stratou blízkej osoby, partnera, ktorý v jej živote bol v čase

dopravnej nehody jedným z najbližších ľudí, s ktorým mala intenzívny, pevný, vzájomne prepojený a pre jej život naplňujúci vzťah. Pre žalobkyňu neočakávaná smrť jej blízkej osoby preukázateľne predstavovala a predstavuje mimoriadnu udalosť s ťažko napravitelným následkom, v prípade ktorej je podľa názoru súdu morálna satisfakcia nepostačujúca. Súdom priznaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná aj vo vzťahu k výške priznanej, prisúdenej nemajetkovej ujmy v obdobných veciach v iných prípadoch. Výška nemajetkovej ujmy priznaná žalobkyňi v prejednávanej veci ani nepôsobí likvidačne pre žalovaného a podľa názoru súdu predstavuje štandardnú kompenzáciu zmiernenia ujmy žalobkyne a teda jej priznanie v žiadnom prípade nie je prostriedkom bezdôvodného obohatenia sa žalobkyne. Vzniknutá trauma je zo života žalobkyne len ťažko odstrániteľná. S ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, domáhala sa žalobkyňa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v uvedenej výške s tým, že mala za to, že táto hmotná satisfakcia, ktorá je zároveň prejavom spravodlivosti, nemôže úplne odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorej bolo možné zabrániť a ktorá zanechala v jej živote trvalé následky.

19.5. Vzhľadom k uvedenému súd teda dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy pre žalobcu vo výške 12.000 eur je primeraná k závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva žalobcu došlo a tiež z hľadiska zachovania princípu primeranosti a proporcionality.

20. K tvrdeniu žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala žiadnu závažnú ujmu ako predpoklad pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a že žiadnym iným dôkazom ako jej jednostranným výsluchom a tvrdeniami nepreukázala ako sa strata nebohého partnera prejavila v jej reálnom živote súd uvádza, že s uvedeným sa nestotožnil. Žalovaný jednak v priebehu konania nijakým spôsobom žalobkyňou uvádzané tvrdenia o jej vzťahu s nebohým partnerom nespochybnil a nepoprel a teda zo strany žalobcu nebol dôvod preukazovať ním tvrdenú skutočnosť, ktorá nebola sporná. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré strana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Vzhľadom k uvedenému súd na túto námietku žalovaného neprihliadal a tvrdenie žalobkyne, že strata partnera sa negatívne prejavila v jej živote považoval za nesporné. Napokon sám žalovaný tiež uviedol, že nevyklučuje, že žalobkyňa mohla mať s nebohým veľmi blízky vzťah, ktorý bol možno aj obdobný vzťahu v manželstve. K tvrdeniu, že žalobca nepreukázal žiadnu závažnú ujmu súd uvádza, že je nepochybné, že v prípade tragickej neočakávanej smrti milovaného životného partnera ide o zásah, ktorý preživšieho partnera zjavne zasiahne a s určitosťou poznačí. V dôsledku tragickej smrti partnera pri dopravnej nehode došlo k závažnej ujme spočívajúcej v strate milovanej osoby, čím došlo k ochudobneniu o rodinný život a k citovej strate, keď jeho smrťou žalobkyňa stratila jeho lásku a radosť s ním prežívanú, oporu a istotu. Žalobkyňa spolu s nebohým tvorili rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami, ktorá okolnosť nebola sporná, boli navzájom na seba naviazaní, ich vzájomný život ich naplňoval a tešil a plánovali spoločnú budúcnosť. V dôsledku tragickej udalosti sa spôsob spoločného života zmenil, pričom nebyť tragickej udalosti mali by možnosť pokračovať v doterajšom spôsobe ich života a mohli si naplniť svoje predstavy a plány o ďalšom spoločnom živote. V dôsledku toho, že partner žalobkyne zomrel pri dopravnej nehode došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, nepredvídateľne a neočakávane došlo k pretrhnutiu rodinných a citových väzieb s nebohým. Úmrtie, pre žalobkyňu jedného z najbližších ľudí, bolo traumatizujúce a smútok zo straty milovanej osoby je pre ňu trvalý. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že žalobkyňa po takmer štyroch rokoch od tragickej smrti partnera nadväzuje vzťah s iným mužom, nakoľko nový partnerský vzťah nie je spôsobilý nahradiť vzťah s nebohým, ide o nový, iný vzťah s iným partnerom, ktorý môže utrpenú traumu zo straty partnera zmierniť, pričom však pôvodný vzťah nenahradí. Súd má tiež za to, že je zrejmé, že neočakávaná tragická strata životného partnera je závažným zásahom v živote každej ľudskej osoby a spôsobí závažnú ujmu a je spôsobilá bez ďalšieho vyvolať vznik závažnej ujmy.

21. Sumarizáciou uvedeného za stavu, keď mal súd za to, že žalobca preukázal dôvodnosť uplatneného nároku voči žalovanému na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do osobnostných práv žalobcu ako pozostalej obete dopravnej nehody, životného partnera, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.000,- eur.

22. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalobcu v konaní a priznal úspešnému žalobcovi v konaní voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

23.1. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.